

Antallet af danske statsborgere i andre lande, som herefter vil få valget, kan anslås til ca. 20.000.

Til § 4.

Det foreslås, at valgbarheden — foruden af valget — gøres betinget af, at vedkommende ikke er straffet for en handling, der i almindeligt omdømme gør ham uværdig til at være repræsentant i Europa-Parlamentet. Formuleringen svarer til kravet til valgbarhed til folketinget efter bestemmelsen i grundlovens § 30, idet det er fundet ønskeligt, at der stilles samme værdighedskrav til medlemmerne af de to forsamlinger. Ifølge forslaget §§ 26 og 31 tilkommer det folketinget at træffe endelig afgørelse i spørgsmål vedrørende valgbarhed, således at der ved bedømmelsen kan anlægges samme retningslinier som over for medlemmer af folketinget.

Til § 5.

Eftersom kredsen af valgberettigede med bopæl her i landet er identisk med kredsen af valgberettigede til folketinget, kan de ordinære folketingsvalg-liste umiddelbart finde anvendelse for disse vælgere.

De vælgere, der har bopæl i et andet EF-land, skal efter forslaget optages på en særlig supplementsliste til valglisten i Københavns kommune, i princippet svarende til den ordning, der gælder for udenrigstjenestens udsendte medarbejdere ved folketingsvalg. Optagelse skal finde sted efter begæring. I øvrigt bemyndiges indenrigsministeren til at fastsætte de nærmere regler.

Til § 6.

Bestemmelsen, der er enslydende med Aktens art. 8, kan få betydning i tilfælde, hvor en dansk statsborger, bosat i et andet EF-land, tillige har adgang til at afgive stemme i dette land ved valget af det pågældende lands repræsentanter. Overtrædelse af forbudet vil kunne straffes efter § 40 eller § 41.

Til kapitel 3.

Til § 7.

Det foreslås, at enkeltpersoner, som i praksis alligevel ikke vil kunne opnå valg, ikke får adgang til at stille sig som kandidater. Derimod skal afstemningen ske på grundlag af kandidatlistor, indleveret af de politiske partier.

Berettigede til at indlevere kandidatlistor er for det første partier, der er repræsenteret i folketinget (stk. 2).

Efter folketingsvalgløvens § 23 kan et parti, der ikke er repræsenteret i folketinget anmelde sin deltagelse i et folketingsvalg, såfremt det anmeldes af

et antal vælgere, der svarer til 1/175 af de gyldigt afgivne stemmer ved seneste folketingsvalg.

Det er på tilsvarende vis anset for ønskeligt, at også partidannelser, som ikke er repræsenteret i folketinget, men som har en vis betragtelig folkelig støtte bag sig, skal have mulighed for at blive repræsenteret i Europa-Parlamentet. Derfor foreslås der i stk. 3-5 regler herom. Anmeldelsen skal i lighed med den ordning, der gælder for anmeldelse af partier til deltagelse i folketingsvalg, være bilagt et antal vælgerunderskrifter, afgivet på en særlig af indenrigsministeren foreskrevet formular.

En direkte anvendelse af princippet i folketingsvalgløven ville indebære, at anmeldelseskravet fastsættes til 1/15 af de gyldigt afgivne stemmer, hvilket ville svare til ca. 200.000 underskrifter med tallene fra folketingsvalget den 15. februar 1977 som grundlag. Regeringen finder et sådant krav overdrevent. Det er derfor foreslået at modificere kravet.

På grund af det betragtelige antal stemmer, der kræves for at få valgt en repræsentant, er det dog fundet rimeligt, at antallet af underskrifter fastsættes til 2 pct. af samtlige ved det sidste afholdte folketingsvalg afgivne gyldige stemmer (ved valget den 15. februar 1977 udgjorde dette tal 62.126).

De foreslåede anmeldelsesbestemmelser tilgodeser efter regeringens opfattelse hensynet til den nære forbindelse mellem folketinget og de valgte europaparlamentarikere.

For at levne indenrigsministeriet den fornødne tid til optælling og kontrol af anmeldelsen foreslås fristen for anmeldelse af nye partier fastsat til 8 uger før valgdagen. Dette skulle ej heller i praksis volde ulemper for nye partidannelser, eftersom valg skal afholdes efter faste tidsterminer hvert femte år.

Kravene til kandidatlistor omhandles i stk. 6-8. Af hensyn til overskueligheden og af hensyn til den tekniske fremstilling af stemmesedlerne foreslås det maksimale antal kandidater fastsat til 20 på hver liste, ligesom hvert parti kun kan indlevere én liste. Med det nuværende antal partier i folketinget vil kandidatantallet — selv uden deltagelse af nye partidannelser — altså kunne blive 220, hvilket må anses at være overgrænsen af det acceptable af hensyn til overskueligheden. Til sammenligning kan nævnes, at antallet af kandidater i den største amtskreds ved folketingsvalget den 15. februar 1977 var 111. Når henses til, at der også for de største partier skal være et rimeligt overskud af kandidater, kan tallet på den anden side ikke være meget mindre.

Listerne skal indleveres til indenrigsministeren inden en frist, der foreslås fastsat til kl. 16 den 25.